

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Niende Afdeling)

6. marts 2014*

»Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — direktiv 2001/23/EF — overførsel af arbejdsforhold i forbindelse med overdragelse af en del af en virksomhed, som ikke kan anses for en allerede eksisterende uafhængig økonomisk enhed«

I sag C-458/12,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Tribunale di Trento (Italien) ved afgørelse af 20. september 2012, indgået til Domstolen den 11. oktober 2012, i sagen:

Lorenzo Amatori m.fl.

mod

Telecom Italia SpA,

Telecom Italia Information Technology Srl, tidligere Shared Service Center Srl,

har

DOMSTOLEN (Niende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Safjan, og dommerne J. Malenovský (refererende dommer) og A. Prechal,

generaladvokat: N. Wahl

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Lorenzo Amatori m.fl. ved avvocato R. Bognesi
- Telecom Italia SpA og Telecom Italia Information Technology Srl, tidligere Shared Service Center Srl, ved avvocati A. Maresca, R. Romei og F.R. Boccia
- den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato L. D'Ascia

* Processprog: italiensk.

— Europa-Kommissionen ved C. Cattabriga og J. Enegren, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16).
- 2 Anmodningen er indgivet inden for rammerne af en tvist mellem på den ene side Lorenzo Amatori og 74 andre sagsøgere og på den anden side Telecom Italia SpA (herefter »Telecom Italia«) og Telecom Italia Information Technology Srl, tidligere Shared Service Center Srl (herefter »TIIT«), vedrørende spørgsmålet, om Telecom Italias tilførsel af en it-afdeling benævnt »IT Operations« (herefter »IT-Operations-afdelingen«) til TIIT kan kvalificeres som »overførsel af en del af en virksomhed«.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 Direktiv 2001/23 ophævede og erstattede Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter (EFT L 61, s. 26), som ændret ved Rådets direktiv 98/50/EF af 29. juni 1998 (EFT L 201, s. 88).
- 4 Tredje betragtning til direktiv 2001/23 har følgende ordlyd:
»Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser til beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af ny indehaver især for at sikre varetagelsen af deres rettigheder.«
- 5 Dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra a) og b), bestemmer:
»a) Dette direktiv finder anvendelse på overførsel af en virksomhed eller bedrift eller af en del af en virksomhed eller bedrift til en anden indehaver som følge af en overdragelse eller fusion.
b) Som overførsel i henhold til dette direktiv anses overførsel af en økonomisk enhed, der bevarer sin identitet, forstået som en helhed af midler, der er organiseret med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet, uanset om den er væsentlig eller accessorisk, jf. dog litra a) og de følgende bestemmelser i denne artikel.«
- 6 Nævnte direktivs artikel 3, stk. 1, første afsnit, bestemmer:
»Overdragerens rettigheder og forpligtelser i henhold til en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, som bestod på tidspunktet for overførslen, overgår som følge af denne overførsel til erhververen.«

7 Samme direktivs artikel 6, stk. 1, første og fjerde afsnit, har følgende ordlyd:

»Såfremt en virksomhed eller bedrift eller en del af en virksomhed eller bedrift bevarer sin uafhængighed, har repræsentanterne eller repræsentationen for de af overførslen berørte arbejdstagere fortsat den retsstilling og funktion, som de havde inden datoen for overførslen, og som er fastsat i love eller administrative bestemmelser eller ved en overenskomst, forudsat at de nødvendige betingelser for sammensætning af en repræsentation for arbejdstagerne er til stede.

[...]

Såfremt en virksomhed eller bedrift eller en del af en virksomhed eller bedrift ikke bevarer sin uafhængighed, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de overførte arbejdstagere, som var repræsenteret inden overførslen, fortsat repræsenteres på behørig vis i den periode, der er nødvendig for på ny at kunne sammensætte eller udpege en repræsentation for arbejdstagerne i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis.«

8 Artikel 8 i direktiv 2001/23 bestemmer:

»Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at anvende eller indføre love eller administrative bestemmelser, der er mere gunstige for arbejdstagerne, eller at fremme eller tillade anvendelsen af overenskomstmæssige bestemmelser, der er mere gunstige for arbejdstagerne.«

Italiensk ret

9 Artikel 2112, stk. 1 og 5, i codice civile (den italienske borgerlige lovbog), som affattet ved artikel 32 i decreto legislativo n. 276 – Attuazione delle deleghe in materia di occupazione e mercato del lavoro, di cui alla legge 14 febbraio 2003, n. 30) (lovdekret nr. 276/2003 om anvendelse af beføjelser inden for beskæftigelses- og arbejdsmarkedsområdet som fastsat ved lov nr. 30 af 14.2.2003), af 10. september 2003 (almindeligt tillæg til GURI nr. 235 af 9.10.2003, herefter »den italienske borgerlige lovbog«) i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, bestemmer:

»1. Ved overførsel af virksomheder fortsætter arbejdsforholdet med erhververen [...]

[...]

5. Som overførsel af en virksomhed i henhold til denne artikel anses enhver transaktion, der som følge af en overdragelse eller en fusion medfører, at en før overførslen eksisterende organiseret økonomisk aktivitet – der udføres med eller uden gevinst for øje – skifter indehaver og ved overførslen bevarer sin identitet uanset transaktionstype eller den foranstaltning, hvorved overførslen gennemføres, herunder en brugsret og forpagtning. Denne artikels bestemmelser finder også anvendelse på overførsel af en del af virksomheden forstået som en funktionelt uafhængig del af en organiseret økonomisk aktivitet, som på tidspunktet for overførslen anses for en sådan af både overdrageren og erhververen.«

10 Det fremgår desuden af forelæggelsesafgørelsen, at artikel 2112, stk. 5, sidste punktum, således som den var affattet før nævnte lovdekret, bestemte:

»Bestemmelserne i denne artikel finder ligeledes anvendelse på en overførsel af en del af en virksomhed, hvilket skal forstås som en funktionelt uafhængig del af en organiseret økonomisk aktivitet som omhandlet i nærværende stykke, der allerede eksisterende på tidspunktet for overførslen, og som ved overførslen bevarer sin identitet.«

- 11 I øvrigt præciseres det i forelæggelsesafgørelsen, at i mangel af »overførsel af en virksomhed eller af en del af en virksomhed« som omhandlet i den italienske borgerlige lovbogs artikel 2112, stk. 5, er arbejdsgiverens overdragelse af ansættelseskontrakterne omfattet af samme borgerlige lovbogs artikel 1406. Denne artikel bestemmer, at en overdragelse kræver samtykke fra arbejdstager.

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 12 I februar 2010 gennemgik Telecom Italia en intern omorganisering.
- 13 Før denne omorganisering var der i Telecom Italias organisationsstruktur en afdeling benævnt »Technology and Operations« bestående af en række afdelinger, herunder bl.a. afdelingen »Information Technology«. Sidstnævnte havde en særlig sammensætning, som omfattede operationelle it-aktiviteter inden for innovation, udarbejdelse, implementering, drift og anvendelse af infrastruktur. I forbindelse med nævnte interne omorganisering opdelte Telecom Italia denne afdeling i ca. ti afdelinger, herunder afdelingerne benævnt »IT Operations«, »IT Governance« og »Ingénieries«. Afdelingen »Ingénieries« indeholdt innovations- og udarbejdelsesfunktionerne.
- 14 Tre underafdelinger, herunder servicefunktionen »Software and test factory«, som varetog implementeringsopgaver, blev tilknyttet IT Operations-afdelingen.
- 15 Efter oprettelsen af IT Operations-afdelingen fortsatte det indbyrdes samarbejde mellem arbejdstagerne tilknyttet afdelingen »Ingénieries« og arbejdstagerne tilknyttet servicefunktionen »Software and test factory«.
- 16 Endvidere modtog servicefunktionen »Software and test factory« efter oprettelsen og overførslen af IT Operations-afdelingen specifikke instrukser fra Telecom Italia.
- 17 Den 28. april samme år overførte Telecom Italia denne afdeling til sit datterselskab TIIT i form af et apportindskud i sidstnævntes kapital. Sagsøgerne i hovedsagen, som var tilknyttet den nævnte afdeling, fortsatte deres ansættelsesforhold hos erhververen uden at give samtykke hertil i overensstemmelse med artikel 2112, stk. 1, i codice civile.
- 18 Sagsøgerne i hovedsagen, som var af den opfattelse, at det nævnte apportindskud ikke kunne kvalificeres som overførsel af en del af en virksomhed i henhold til den italienske borgerlige lovbogs artikel 2112, stk. 5, anlagde sag ved Tribunale di Trento (domstolen i Trento), der traf afgørelse i sin egenskab af arbejdsret, med påstand om at det fastsloges, at apportindskuddet ikke kunne gøres gældende over for dem, og at deres ansættelsesforhold hos Telecom Italia som følge heraf var fortsat.
- 19 Sagsøgerne i hovedsagen gjorde til støtte for søgsmålet gældende, at før tilførslen af IT Operations-afdelingen til TIIT's kapital udgjorde denne afdeling ikke en funktionelt uafhængig underafdeling i Telecom Italias struktur. Endvidere eksisterede den nævnte afdeling ikke inden overførslen. Desuden var den styringsbeføjelse, som ovedrageren udøvede over for erhververen, ligeledes til hinder for at kvalificere denne tilførsel som en overførsel af en virksomhed.
- 20 Desuden fortsatte TIIT efter tilførslen af IT Operations-afdelingen med at udføre en betydelig del af sine aktiviteter for Telecom Italia.
- 21 Under disse omstændigheder har Tribunale de Trento besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Er EU-retten på området »overførsel af en del af en virksomhed«, navnlig artikel 1, stk. 1, litra a) og b), [i direktiv 2001/23], sammenholdt med [dette direktivs] artikel 3, stk. 1, til hinder for en national forskrift som den, der er indeholdt i artikel 2112, stk. 5, i codice civile, hvorefter

erhververen overtager overdragerens arbejdsforhold, uden krav om de overførte arbejdstageres samtykke, også i tilfælde af, at den overførte del af virksomheden ikke udgør en funktionelt uafhængig økonomisk enhed, som allerede eksisterede før overførslen, og som på tidspunktet for overførslen kan anses for en sådan af både overdrageren og erhververen?

- 2) Er EU-retten på området »overførsel af en del af en virksomhed«, navnlig artikel 1, stk. 1, litra a) og b), [i direktiv 2001/23], sammenholdt med [dette direktivs] artikel 3, stk. 1, til hinder for en national forskrift som den, der er indeholdt i artikel 2112, stk. 5, i codice civile, hvorefter erhververen overtager overdragerens arbejdsforhold, uden krav om de overførte arbejdstageres samtykke, også i tilfælde af, at den overdragende virksomhed efter overførslen udøver en betydelig styringsbeføjelse over for erhververen, som finder udtryk i et tæt opdragsgiverforhold og en sammenblanding af den erhvervsmæssige risiko?»

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

- 22 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der i forbindelse med en overførsel af en del af en virksomhed tillader, at erhververen overtager overdragerens arbejdsforhold i tilfælde, hvor denne del af virksomheden ikke udgør en funktionelt uafhængig økonomisk enhed, som allerede eksisterede før overførslen.

Formaliteten

- 23 Telecom Italia og TIIT har gjort gældende, at det første spørgsmål ikke kan antages til realitetsbehandling, da spørgsmålet er baseret på den ubegrundede antagelse, at den afdeling, som blev overført, skal være en enhed, der eksisterede allerede før overførslen. Begrebet »allerede eksisterede« fremgår nemlig ikke af hverken den nye ordlyd af den italienske borgerlige lovbogs artikel 2112, af direktiv 2001/23 eller af Domstolens praksis.
- 24 Det bemærkes herved, at denne indsigelse, for så vidt som den henviser til den italienske borgerlige lovbogs artikel 2112, rejser spørgsmålet – ikke om formaliteten vedrørende det første præjudicielle spørgsmål, men om Domstolens kompetence.
- 25 Selv om Domstolen i medfør af artikel 267, stk. 1, TEUF har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af traktaterne og om gyldigheden og fortolkningen af retsakter udstedt af Den Europæiske Unions institutioner, organer eller kontorer, henhører fortolkningen af national ret ikke under Domstolens beføjelser.
- 26 I modsætning til hvad Telecom Italia og TIIT har fremført, har den forelæggende ret ikke anmodet Domstolen om en fortolkning af national ret, idet den selv har foretaget denne fortolkning.
- 27 Desuden ligger spørgsmålet, om begrebet »allerede eksisterede« fremgår af direktiv 2001/23, ikke uden for Domstolens kompetence, idet det ikke angår formaliteten i det første spørgsmål, men realiteten i det nævnte spørgsmål (jf. analogt dom af 27.6.2013, forenede sager C-457/11 – C-460/11, VG Wort m.fl., præmis 46).
- 28 Henset til samtlige ovenstående betragtninger kan det første præjudicielle spørgsmål fra Tribunale di Trento antages til realitetsbehandling.

Realiteten

- 29 Det bemærkes indledningsvis, at direktiv 2001/23 finder anvendelse i alle de tilfælde, hvor der som led i en aftale sker en udskiftning af den fysiske eller juridiske person, som er ansvarlig for virksomhedens drift, og som af den grund påtager sig en arbejdsgivers forpligtelser over for arbejdstagerne i virksomheden (jf. dom af 20.1.2011, sag C-463/09, CLECE, Sml. I, s. 95, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).
- 30 Det følger af fast retspraksis, at med henblik på at afgøre, om der foreligger »overførsel« af virksomhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23, er det afgørende kriterium, om den pågældende enhed har bevaret sin identitet efter at være blevet overtaget af den nye arbejdsgiver (jf. i denne retning bl.a. dom af 6.9.2011, sag C-108/10, Scattolon, Sml. I, s. 7491, præmis 60 og den deri nævnte retspraksis).
- 31 Overførslen skal vedrøre en økonomisk enhed, der er organiseret på en stabil måde, og hvis aktiviteter ikke er begrænset til udførelsen af en nærmere bestemt entreprise. En sådan enhed udgøres af en organiseret helhed af personer og aktiver, der gør det muligt at udøve en økonomisk virksomhed med et selvstændigt formål, og som er tilstrækkeligt struktureret og selvstændig (jf. dom af 10.12.1998, forenede sager sag C-127/96, C-229/96 og C-74/97, Hernández Vidal m.fl., Sml. I, s. 8179, præmis 26 og 27, og af 13.9.2007, sag C-458/05, Jouini m.fl, Sml. I, s.7301, præmis 31, samt Scattolon-dommen, præmis 42).
- 32 Det følger heraf, at ved anvendelsen af det nævnte direktiv skal den pågældende økonomiske enhed før overførslen bl.a. besidde en tilstrækkelig funktionel uafhængighed, og begrebet uafhængighed henviser til den kompetence, der tildeles de ansvarlige for den pågældende gruppe af arbejdstagere til relativt frit og selvstændigt at tilrettelægge arbejdet i nævnte gruppe og mere specifikt til at udstede instruktioner og til at fordele opgaver til underordnede arbejdstagere, som tilhører denne gruppe, og det uden direkte indblanding fra arbejdsgiverens andre organisationsstrukturer (jf. Scattolon-dommen, præmis 51 og den deri nævnte retspraksis).
- 33 Denne konklusion støttes af artikel 6, stk. 1, første og fjerde afsnit, i direktiv 2001/23, der vedrører arbejdstagerrepræsentation, hvorefter direktivet kan anvendes på enhver overførsel, der opfylder betingelserne i direktivets artikel 1, stk. 1, uanset om den overførte økonomiske enhed bevarer sin uafhængighed i erhververens struktur eller ej (jf. i denne retning bl.a. dom af 12.2.2009, sag C-466/07, Klarenberg, Sml. I, s. 803, præmis 50).
- 34 Anvendelsen af ordet »bevarer« i artikel 6, stk. 1, første og tredje afsnit, indebærer således, at den overførte enheds uafhængighed under alle omstændigheder skal foreligge inden overførslen.
- 35 Hvis det således i hovedsagen måtte vise sig, at den pågældende overførte enhed ikke havde en sådan tilstrækkelig funktionel uafhængighed forud for overførslen, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, er denne overførsel ikke omfattet af direktiv 2001/23. Under sådanne omstændigheder vil der således ikke være nogen forpligtelse i henhold til dette direktiv til at varetage de overførte medarbejderes rettigheder.
- 36 Det nævnte direktiv skal dog ikke læses som et forbud mod, at en medlemsstat indfører bestemmelser om en sådan varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i en situation som den, der nævnes i nærværende doms foregående præmis.
- 37 I tredje betragtning til samme direktiv anføres det, at bestemmelserne er nødvendige for at beskytte arbejdstagerne i tilfælde af ny indehaver, især for at sikre varetagelsen af deres rettigheder.

- 38 Den nævnte betragtning fremhæver den risiko, der opstår for varetagelsen af arbejdstagernes rettigheder i en situation med en ny indehaver, og nødvendigheden af at beskytte arbejdstagerne mod denne risiko ved at vedtage passende foranstaltninger.
- 39 En overført enheds manglende funktionelle uafhængighed kan derfor ikke i sig selv være til hinder for, at en medlemsstat i sin nationale lovgivning sikrer varetagelsen af arbejdstagernes rettigheder i tilfælde af ny indehaver.
- 40 Denne konklusion underbygges af artikel 8 i direktiv 2001/23, som bestemmer, at dette direktiv ikke berører medlemsstaternes mulighed for at anvende eller indføre love eller administrative bestemmelser, der er mere gunstige for arbejdstagerne.
- 41 Det nævnte direktiv tilsigter dog kun en delvis harmonisering af det pågældende område og har ikke til formål at indføre en ensartet beskyttelse for hele EU på grundlag af fælles kriterier, men derimod at sikre, at den berørte arbejdstager opnår samme beskyttelse i forhold til erhververen, som han havde i forhold til overdrageren i henhold til vedkommende medlemsstats retsregler (jf. i denne retning bl.a. dom af 12.11.1992, sag C-209/91, Watson Rask og Christensen, Sml. I, s. 5755, præmis 27, og af 6.11.2003, sag C-4/01, Martin m.fl., Sml. I, s. 12859, præmis 41).
- 42 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det første forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der i forbindelse med en overførsel af en del af en virksomhed tillader, at erhververen overtager overdragerens arbejdsforhold i tilfælde, hvor denne del af virksomheden ikke udgør en funktionelt uafhængig økonomisk enhed, som allerede eksisterede før overførslen.

Det andet spørgsmål

- 43 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der tillader, at erhververen overtager overdragerens arbejdsforhold i tilfælde, hvor overdrageren – efter overførslen af en del af den pågældende virksomhed – udøver en betydelig styringsbeføjelse over for erhververen.

Formaliteten

- 44 Telecom Italia og TIIT har gjort gældende, at det andet spørgsmål ikke kan antages til realitetsbehandling, da det indebærer en bedømmelse af de faktiske omstændigheder.
- 45 Hertil bemærkes, at den forelæggende rets spørgsmål har til formål at få oplyst, om direktiv 2001/23 ligeledes finder anvendelse i det tilfælde, hvor overdrageren efter overførsel af en del af en virksomhed udøver en betydelig styringsbeføjelse over for erhververen, hvilket vedrører fortolkningen af dette direktiv og dermed EU-retten.
- 46 Eftersom Domstolen i medfør af artikel 267, stk. 1, TEUF har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af EU-retten, kan det andet spørgsmål rejst af Tribunale di Trento antages til realitetsbehandling.

Realiteten

- 47 For det første fremgår det ikke af nogen bestemmelse i direktiv 2001/23, at EU-lovgiver har tilsigtet, at erhververens uafhængighed i forhold til overdrageren er betingende for anvendelsen af dette direktiv.

- 48 Dernæst bemærkes det, at Domstolen tidligere har fundet, at direktiv 77/187, som ændret ved direktiv 98/50 og ophævet ved og i det væsentlige erstattet af direktiv 2001/23, skal regulere enhver retlig ændring med hensyn til arbejdsgiverens person, såfremt de andre betingelser, der er opstillet i direktivet, i øvrigt er opfyldt, og direktivet kan derfor finde anvendelse på en overførsel mellem to datterselskaber i samme koncern, der udgør forskellige juridiske personer, og som hver især har indgået konkrete ansættelsesforhold med deres arbejdstagere. Det forhold, at de pågældende selskaber ikke alene har ejere, men også ledelse, lokaler og arbejde til fælles, er i den forbindelse uden betydning (dom af 2.12.1999, sag C-234/98, Allen m.fl., Sml. I, s. 8643), præmis 17).
- 49 I relation til anvendelsen af direktivet er der intet, der kan begrunde, at hensynet til moderselskabets og dets datterselskabers adfærd på markedet set som en enhed går forud for den formelle adskillelse mellem de pågældende selskaber, som hver især har status som juridisk person. En sådan løsning, der ville medføre, at overførsler mellem selskaber i samme koncern ville blive udelukket fra direktivets anvendelsesområde, ville være i strid med direktivets formål, der er at sikre, at arbejdstagernes rettigheder opretholdes i videst muligt omfang i tilfælde af ny indehaver, idet arbejdstagerne kan forblive ansat i virksomheden under den nye indehaver på de vilkår, der var aftalt med overdrageren (dommen i sagen Allen m.fl., præmis 20).
- 50 Et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor den overdragende virksomhed udøver en betydelig styringsbeføjelse over for erhververen, som finder udtryk i et tæt opdragsgiverforhold og en sammenblanding af den erhvervsmæssige risiko, er følgelig ikke i sig selv til hinder for anvendelsen af direktiv 2001/23.
- 51 Endelig bemærkes, at en anderledes fortolkning nemt ville kunne medføre en omgåelse af dette direktivs formål, som ifølge Domstolens faste praksis er at sikre en fortsættelse af de bestående ansættelsesforhold inden for en økonomisk enhed, selv om denne skifter indehaver (Klarenberg-dommen, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).
- 52 På baggrund af ovenstående betragtninger skal det andet forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der tillader, at erhververen overtager overdragerens arbejdsforhold i tilfælde, hvor overdrageren efter overførsel af en del af den pågældende virksomhed udøver en betydelig styringsbeføjelse over for erhververen.

Sagens omkostninger

- 53 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Niende Afdeling) for ret:

- 1) Artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomhed eller bedrifter eller dele af virksomheder eller bedrifter skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der i forbindelse med en overførsel af en del af en virksomhed tillader, at erhververen overtager overdragerens arbejdsforhold i tilfælde, hvor denne del af virksomheden ikke udgør en funktionelt uafhængig økonomisk enhed, som allerede eksisterede før overførslen.**

- 2) **Artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der tillader erhververen at overtage overdragerens arbejdsforhold i tilfælde, hvor overdrageren efter overførsel af en del af den pågældende virksomhed udøver en betydelig styringsbeføjelse over for erhververen.**

Underskrifter